

-Sesija, M. Cl. Crnčić, Beču i Rimu. Bavila se karikaturom i dekorativnim umjetnostima. Za Etnografski muzej u Splitu crtala folk. motive i nar. nošnje. Izlagala u Beču (1909), Parizu (1913), a sudjelovala je na izložbama društva »Medulić«, Proljetnog salona, Rimskoj izložbi (1911) i na izložbi jugoslav. umjetnika u Parizu (1919).

LIT.: B. Lovrić, Pismo iz Beča, Narodne novine, 1909, 25. — V. Lunaček, Zoe Borelli, Obzor, 1919, 76. — Lj. Babić, Žena u likovnoj umjetnosti, ibid., 1928, 284. — S. Batušić, Izložba kluba likovnih umjetnica, HK, 1928. O. Ma.

BORIČEVIĆ, Matej, zlatar (XVI. st.). God. 1564. sa sinom Lukom izradio i potpisao srebrni okov za poliptih Gospe od Varoša u zadarskomu predgrađu. Djelo (samo slika *Bogorodice i dvaju svetaca*) nalazi se na oltaru crkve Sv. Šime u Zadru. Obrada figuralnih reljefa i zlatarska tehnika pokazuju znatnu vrsnoću.

LIT.: C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 201. — I. Petricoli, Slikar tkonskog raspela, Peristil, 1965, 8—9, str. 65—66. — Isti, Zadarsko zlatarstvo, Beograd 1971, str. 15. I. Pet.

BOROVO, naselje u I Slavoniji. Nalazište *Gradac* naseljeno je od pretpovijesti do XVI. st. God. 1427. spominje se »u trgovištu Borovu kamena crkva Sv. Margarete djevice i samostan, također od kamena, Reda braće pustinjača u čast Bl. Djevice Marije«. U drugoj pol. XV. st. Gorjanski su sagradili kaštel od kamena, u obliku četverokuta. U to doba B. je značajno trgovačko-obrtničko naselje, ali je opustjelo nakon dolaska Turaka 1526, kada su nestali i srednjovj. spomenici.

LIT.: S. Pavičić, Vukovska župa, Zagreb 1940. — M. Bulat, Topografska istraživanja Limesa u Slavoniji i Baranji, Osječki zbornik, 1969. — A. Dorn, Rekognosciranje Limesa na području vukovarske općine, Glasnik slavonskih muzeja, 1973. — L. Dobronić, Augustinci u srednjovjekovnoj Slavoniji i Hrvatskoj, CCP, 1987, 20. Bo. Pr.

BORŠČAK, Josip, naivni slikar i kipar (Purga Lepoglavska, 21. II. 1928). Po zanimanju vozač. Slika motive iz rodnoga kraja; u mekom kamenu modelira poprsja (*Bradati, Žena s rupcem, Starac*). Prvi put izlagao u Kostanjevici na Krki 1968.

LIT.: V. Maleković, Naivni kipari Jugoslavije (katalog), Kostanjevica na Krki 1970.

BORUT, selo u sr. Istri. Jednobrodna romanička crkva Sv. Mihovila s polukružnom apsidom upisanom u pravokutni perimetar obnovljena je u doba baroka. Crkva Sv. Duha, pravokutna tlocrta, sagrađena je 1556. kao legat seljačke obitelji Vitolović (glag. natpis na pročelju). Na njezinu oltaru je drvena polikromirana plastika iz XVI. st. s prikazom Marije Zaštitnice. B. Fu.

BOSANAC, Milenko, slikar (Pavlovac kraj Bjelovara, 19. XI. 1938). Završio je Akademiju u Zagrebu 1963 (I. Šebalj, I. Režek). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1963—69. Pomagao je K. Hegedušiću prilikom slikanja zastora *A. D. 1573.* za Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu i fresaka na Tjentištu (Sutjeska). Njegovi crteži i slike ispunjeni su lirskim, nadrealnim prizorima iz prošlosti i djetinjstva (*Poslijepodne jednog ljeta*, 1971; *Želja*, 1973; *Crna udovica sa šumom koje više nema*, 1977). Odlikuju ih kultivirana materija i profinjeni kolorit zagasihtih tonova. Ispisanim riječima i iscrtanim pojedinostima naglašava humor i ironiju (*Mali zeleni*, 1971—73). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1967, 1974, 1976. i 1979) i u Velikoj Gorici (1982).

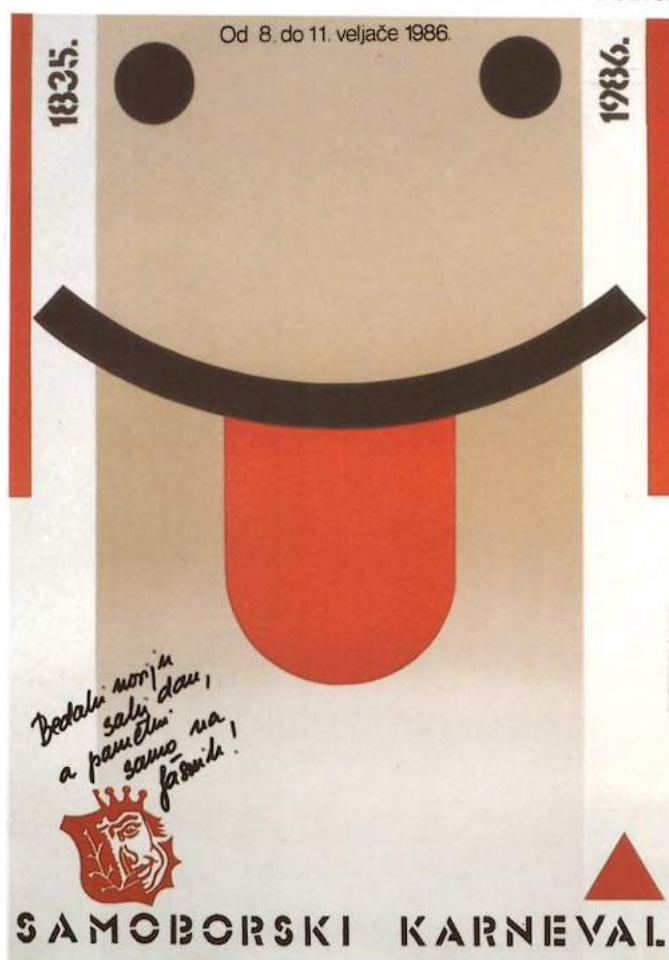
LIT.: Ž. Sabol, Milenko Bosanac (katalog), Zagreb 1974. — G. Quien, Milenko Bosanac, ŽU, 1975, 22—23. — Lj. Mijka, Minja Bosanac (katalog), Zagreb 1976. — M. Baričević, Minja Bosanac (katalog), Lj. Maleković, Dnevnik iz sna, Vjesnik, 15. IV. 1982. Ž. Sa.

BOSANČICA, poseban tip pisma koji se razvio od starosl. ćirilice, i to iz njezina kurzivnog oblika; zbog izbacivanja nekoliko specifičnih oblika slova, kao što su b, v, č, d, g, n, ž, općenito se smatra zasebnim pismom. Prvi počeci bosančice se nalaze na spomenicima iz XII—XIV. st., a od XV—XIX. st. rasprostranjena je kao opće pismo u Bosni i Hercegovini, sr. Dalmaciji i dubrovačkom području, a svako od tih područja ima svoje specifičnosti. Njome su pisane isprave i knjige, natpisi na kamenu (stećci), a od XVI—XIX. st. tiskane su i knjige, ali isključivo u inozemstvu (Uragh, Venecija). Najraširenija knjiga tiskana bosančicom jest Divkovićev *Nauk Krstjanski* a najstariji spomenik pisan bosančicom jest *Povaljska listina* iz 1250. Bosančicom je pisan i *Poljički statut* iz 1440. te više knjiga liturgijskoga i nabožnoga sadržaja.

LIT.: B. Zelić-Bučan, Bosančica u srednjoj Dalmaciji, Split 1961.

A. Bad.

BOSANSKA DUBICA, naselje s tvrđavom na desnoj obali Une, nasuprot Hrvatskoj Dubici, Bosna. Naselje se prvi put spominje 1197. God. 1244.

Ž. BORČIĆ, Samoborski karneval

M. BOSANAC, *Poslijepodne jednog ljeta*

I. BOSCHETUS, *Silazak Sv. Duha*. Hvar, Biskupski muzej

pavlini su tu sagradili samostan i crkvu Sv. Marije. Tvrđava iz 1256. imala je oblik nepravilna trokuta, s dvjema kružnim i jednom četvrtastom kulom; danas se vide samo ostaci zidina.

LIT.: GJ. Szabo, SG. — H. Kreševljaković, *Stari bosanski gradovi*, Naše starine (Sarajevo), 1953. R.

BOSCHETUS, Ivan, španj. slikar (XV/XVI. st.). Djelovao u Šibeniku, Zadru, Rabu i Hvaru. Poznati su njegovi radovi: *Bogorodica s djetetom* u nadžupnoj zbirci u Rabu i *Silazak Sv. Duha* iz crkve Sv. Duha u biskupskoj zbirci u Hvaru. Pripisuju mu se *Oplakivanje Krista* u hvarskoj katedrali,

BOSILJEVO, grad

Mrtvi Krist s Bogorodicom i Sv. Ivanom Evanđelistom te Iskušenje Sv. Antuna opata u crkvi Sv. Jere na Marjanu u Splitu.

LIT.: K. Prijatelj, Španjolski slikar Juan Boschetus na Hvaru, *Radovi HIJZ*, 1960, 6–7. — Isti, Dodatak Juanu Boschetusu, *Zbornik za umetnostno zgodovino* (Ljubljana), 1977, 13.

K. Plj.

BÖSENDORFER, Josip, povjesničar (Lukač kraj Virovitice, 30. I. 1876 — Osijek, 6. VI. 1957). Studirao povijest i zemljopis u Beču i Zagrebu. Bio je profesor u Zagrebu (1898–99) i Osijeku (1900–32) i direktor Muzeja Slavonije u Osijeku (1941–49). Proučavao je arhivsku građu u Pešti i Beču, a posebno osječke arhive. Njegov se znanstveni rad odnosi na povijest Slavonije, posebno virovitičke županije i grada Osijeka. Donosi podatke i za područja arheologije i povijesti umjetnosti. Uredio je »Zbornik Arheološkog kluba Mursa« (Osijek 1936), pokrenuo i uređivao »Osječki zbornik« (1942, 1948) u kojemu je objavio više studija i članaka. Izabran je dopisnim članom Münchenske Akademije 1930, bečke 1932, JAZU 1934.

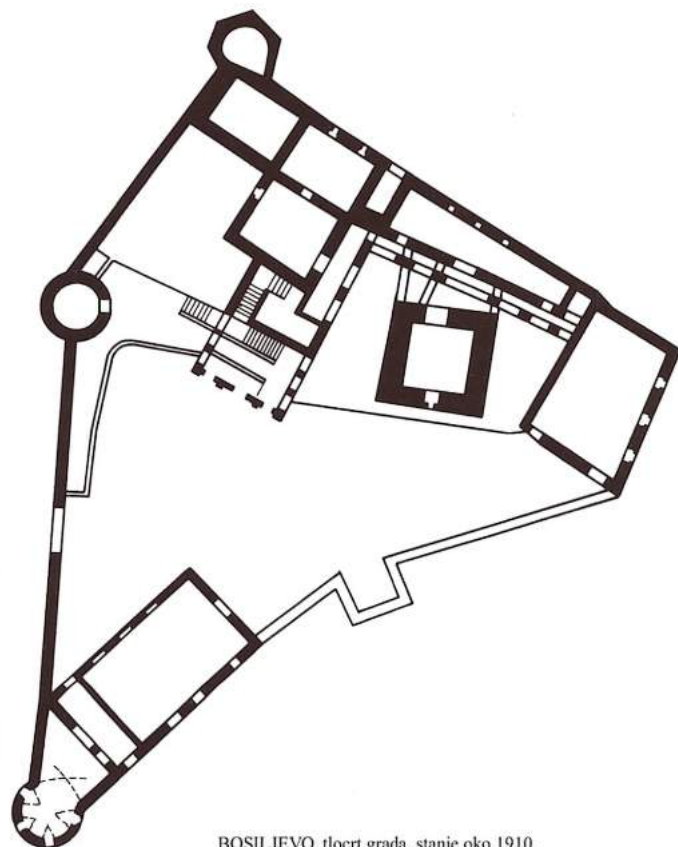
BIBL.: *Crte iz slavanske povijesti*, Osijek 1910; *Franjevci u Osijeku*, Osijek 1933; *Počeci umjetnosti u Osijeku*, Osijek 1935; Nešto malo o našoj Baranji, Osijek 1940.

LIT.: D. Pinterović, O razvoju osječkog muzeja, *Osječki zbornik*, 1958, 6, str. 15–19. — J. Mažuran, J. Bosendorfer, *Vijesti MK*, 1957, 3. J. B. M.

BOSILJEVO, selo S od Ogulina. U selu i okolici ima tumula, nalaza iz neolitika, halštata i antike (rim. grobovi). Srednjovj. utvrđeni grad B. nepravilna je tlocrta, pregrađivan u duhu romantizma (poslije 1825. za grofa L. Nugenta i poč. XX. st.). Prije su ga imali Frankopani (1461–1671), Erdődy (1684–1710) i Auerspergi (od 1740). U dvorskoj kapeli je barokni oltar. — U selu je župna crkva Sv. Maura (1903) — Na nedalekom *Gradišću* Vuk Frankopan je utemeljio 1531. dominikanski samostan. Sada je tamo barokna kapela Sv. Marije (oko 1756) u kojoj se nalazi gotički kip Bl. Djevice Marije (oko 1470–80).

LIT.: R. Lopašić, *Oko Kupe i Korane*, Zagreb 1895, str. 58–79. — E. Laszowski, *Hrvatske povijesne građevine*, I., Zagreb 1902, str. 111–118. — M. Kruhek, *Graditeljske baštine karlovačkog Pokuplja*, Karlovac 1993. A. Ht.

BOŠEVSKI, Zoran, arhitekt (Bitolj, 3. VIII. 1959). Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 1984. God. 1986/87. boravi u Rimu i radi kod Vittoria da Fea i Vicenza Cabanea. Važnija izvedena djela su mu: uglovnica Tratinska—Selska (1989, s D. Posavcem) i stambene zgrade Zelengaj—Kraljevac (1990, s B. Fiočićem) u Zagrebu. Sudjeluje na natječajima: »A Housing for Tomorrow« (1984, s V. Blajićem), »Ljubljana

BOSILJEVO, tlocrt grada, stanje oko 1910.